

De Standaard vrijdag 8 december 2017

Bewezen: goed werk tegen een goede prijs

Op sommige vlakken is de zorg in wijkgezondheidscentra beter dan in gewone huisartsenpraktijken.

Wat is een wijkgezondheidscentrum? Lees verder onderaan

Van onze redactrice **Maxie Eckert**

Brussel - Weinig andere kwesties in de gezondheidszorg lokken zulke emotionele discussies uit dan die tussen voor- en tegenstanders van wijkgezondheidscentra. Het kamp van de voorstanders prijst het belang ervan voor wie het niet breed heeft. Tegenstanders hebben het over een 'socialistisch gratis-verhaal' en oneerlijke concurrentie voor 'klassieke' artsen.

Sinds minister van Volksgezondheid Maggie De Block (Open VLD een jaar geleden een moratorium op nieuwe wijkgezondheidscentra heeft afgekondigd, is het debat alleen maar verhard. Het Intermutualistisch Agentschap (IMA) voedt de discussie nu met nieuwe cijfers over de kosten en de kwaliteit van de zorg in de wijkgezondheidscentra.

De uitgaven van de ziekteverzekering voor patiënten die in zo'n centrum ingeschreven zijn, blijken gemiddeld even hoog als voor een vergelijkbare groep patiënten elders. De zorg in de wijkgezondheidscentra zelf is weliswaar duurder, maar er wordt voor die patiënten minder uitgegeven voor geneesmiddelen, ziekenhuisopnames en revalidatie.

Minder antibiotica

'De studie bevestigt onze oude conclusies: de overheid verliest geen geld door de wijkgezondheidscentra, maar wint aan kwaliteit in de zorg' LIEVEN ANNEMANS UGent

Tussen de wijkgezondheidscentra bestaan grote verschillen, maar gemiddeld is de kwaliteit minstens even hoog als in andere praktijken. De patiënten worden er zelfs vaker gescreend op baarmoederhals- en borstkanker, 65-plussers krijgen vaker het aanbevolen griepvaccin en diabetici worden beter opgevolgd.

Niet minder belangrijk: in de wijkgezondheidscentra schrijven artsen minder antibiotica voor. En als patiënten antibiotica krijgen, zijn het vaker de 'juiste' antibiotica. Verder worden vaker goedkopere varianten van medicijnen voorgeschreven.

Het is overigens geen 'gemakkelijk' publiek dat voor een wijkgezondheidscentrum kiest. Uit de IMA-cijfers blijkt dat een behoorlijk deel van de patiënten onderaan op de sociale ladder staat. Het zijn mensen die anders allicht uit de medische boot zouden vallen.

Sinds minister De Block een jaar geleden een moratorium op nieuwe wijkgezondheidscentra heeft afgekondigd, is het debat alleen maar verhard

De conclusies komen grotendeels overeen met een studie van het Federaal Kenniscentrum (KCE) uit 2008, onder leiding van professor gezondheidseconomie Lieven Annemans (UGent). Sindsdien is het

aantal patiënten en wijkgezondheidscentra verdubbeld en hun financiering hervormd, waardoor het rapport de naam kreeg achterhaald te zijn.

Uit de update van die studie leidt het IMA nu de aanbeveling af dat de overheid de plek van wijkgezondheidscentra in de gezondheidszorg moet erkennen. Die oproep komt op een cruciaal moment. Over enkele weken worden de eerste resultaten van een audit over de wijkgezondheidscentra verwacht die minister De Block bij consultancybureau KPMG heeft besteld. 'We zullen beide analyses combineren om tot een correct beeld te komen en de juiste maatregelen te kunnen nemen', klinkt het in een reactie.

'Deze studie bevestigt onze oude conclusies', meent Annemans. 'De overheid verliest geen geld door de wijkgezondheidscentra, maar wint aan kwaliteit in de zorg. Ik vind niet dat de werkwijze van de centra opgelegd mag worden aan alle artsen, maar zij die het initiatief willen nemen om een nieuw centrum op te richten, mag de overheid niet tegenhouden.'

Wat is een wijkgezondheidscentrum?

Meer dan 360.000 patiënten zijn ingeschreven in een van de 177 Belgische wijkgezondheidscentra. Zij kunnen er gratis terecht bij huisartsen, verpleegkundigen, diëtisten en/of kinesisten. De centra krijgen via de ziekenfondsen maandelijks een vast bedrag voor elke ingeschreven patiënt, ongeacht hoe vaak die langskomt. Voor de centra loont het om de patiënten te begeleiden om gezonder te leven en om aan preventie te doen. Want op termijn spaart dat werk uit. De patiënt betaalt niets, maar mag niet 'shoppen'. Raadplegingen bij huisartsen of kinesisten buiten het wijkgezondheidscentrum worden niet terugbetaald. (mec)